

הדרה לז'ן ארדי "איתך לאן" – סינגל חדש

מילים ולחן: הדרה לז'ן ארדי * הפקה מוסיקלית: עדי חייט
הופעה: יום שני 27.8 בלבונטין 7 ב 20:00 בדיוק

◀ "כתבתי את השיר לעומר אדם":

"כשכתבתי את השיר, התכוונתי לתת אותו לעומר אדם, שיבצע אותו בדרכו. אנשים אמרו לי, 'אבל זה לא הסגנון שלך', ואני התעקשתי שאין דבר כזה, שכל שיר אפשר לקחת לאיזה סגנון שרוצים. הרי ראינו כבר את הקולקטיב עושים סטטיק ובן-אל, ואת סרנגה עושה חוה אלברשטיין. אבל זה לא קרה, אז החלטתי לשחרר אותו ככה, כמו שנכתב, מילים על ביט חם, נקי מפלסוף הפקתי, בלי קישוטים מיותרים, ובלי יומרה הפקתית. (כן, אני יודעת, גם בלי-יומרה זה יומרה בפני עצמה, אבל רציתי את זה נקי ופשוט וישיר כמו פעם, רק בעכשיו. שזו יומרה, אבל מרוככת). בכל מקרה, זה שיר-דיבור. הוא נכתב 'בין עבודות', או בין עולמות. או בין אלבומים. שיר עצמאי בעידן עצמאי, שבו כל שיר יכול לעשות מה שבא לו, מתי שבא לו, ובאיזה סגנון שבא לו."

◀ אז מה הסיפור של השיר?

מישהו רוצה מישהי, שגדולה ממנו בכמה שנים טובות. האטרף הזה שבתשוקה הבלתי-נשלטת למישהי בלתי-מושגת במציאות פוריטנית, מוסרנית ודכאנית.

◀ מילים:

אני עולה אלייך אלף מדרגות, אני שבור לחתיכות, רוצה אותך בגוף רועד, ומפחד.
חולם לרגע ונוגע בשמיים, רואה לך בעיניים, ועוזב.
את מתוקה, ואת מתעתעת, מצד אחד ילדה, מצד שני קצת משוגעת (ואוהב).
מצד שלישי את בת פי שתיים מגילי, ויש לך גוף של עפרוני, ואני מת לגעת (ועוזב).
ראיתי איך את מתהפכת בשנתך, ראיתי איך, ראיתי איך.
את נעלמת ומפנה לי את גבך, אני הולך, אני הולך.
אני מחליט להתעקש, אבל חושש, ומסביב חומות של אש, לא מתייאש, קצת מתבייש.
ואת רואה אותי נופל בהמשכים, אוכל סרטים, בהתחלה שחור-לבן, אח"כ בצבעים, לאט לאט, ומתרגש.
והדמעות שלי צובעות את החיים שלך פסטל, זה מתסכל, זה ממסטל, אני נופל, וזה גומר,
את עוד תרצי אותי, אני אומר.
ראיתי איך...
אני גמור, ולא ברור, הבר חשוק, הלב הפוך, כמה נמוך אני יכול ליפול מהשמיים, כמה רחוק לראות לך בעיניים.
כולך חומות של אש, כולך סודות של יין,
את לא צפויה, אנלא מצליח להסביר אותך, אז תני לי להחזיק אותך, דקה או שתיים.
נלך לישון מחובקים, מנותקים מהעולם, בשניים, כאילו אין מחר, אבל בינתיים, אבל בינתיים.
תני לי סימן, אני מבטיח שאלך איתך לאן, איתך לאן.
ונתאהב לחתיכות, וגם אחרי הכותרות, בדיוק בזמן לבכות, נדליק אורות, ונתאהב לחתיכות.

◀ "אם כבר להתמוטט, אז עדיף לעשות את זה קבל עם ועדה, ולתפארת"

בשנים האחרונות ההופעות של הדרה לז'ן הפכו לאירוע מעבדה מיוחד ומשוכלל, משהו בין מוסיקה לספוקן וורד וסטנדאפ מאולתר על פי תהום, שמשלבים את דעותיה ורעיונותיה עם מוזיקה ושיחה עם הקהל, על החיים, ועל הסיפורים שמאחורי השירים. זהו מעין מסע של יזע-דמעות-עצבים-ושירים על עניינים אישיים עד פוליטיים, מרומו של עולם עד תחתיתו. "אמרתי לעצמי, אם כבר להתמוטט, אז עדיף לעשות את זה קבל עם ועדה, ולתפארת. וזה בייסיקלי מה שאני עושה בהופעות שלי, מתמוטטת תוך כדי תעופה. הופעה היא מין משתה של חכמות-וחתיכים, בבחינת אפליה מתקנת למעשה חכמים-וחתיכות. זה תמהיל ביקורתי וריאקציה עליזה למסיבות שחז"ל וחכמי אתונה היו עושים, שהיו משלבים לימוד גדול עם תשוקות גדולות, ומעזים לחדש הלכה. וכמו שהיו חכמים מרחיבין דעתם בנשים נאות, גם אני מרחיבה את הדעת בבנים נאים, ומרחיבה את הלב ביין, ועושה מכל אלה מילים, דיבורים ושירים כהילכתי, בתוספת כמה גילויים לא-נאותים על החיים ועל החתיכים שבתוך השירים, ומזמינה את הקהל לחדש יחד הלכה, להתעצבן על הגמרא, לשתות עד דלא-ידע, להרחיב לב לחולשות אנושיות, ולהיות. זה סקס אחר."

הופעה קרובה: יום שני 27.8.18 בלבונטין 7 ב 20:00 בדיוק. פתיחת דלתות ב 19:30